

for en økologisk omstilling af hele den danske levnedsmiddelsektor.

Forslaget her er et lille, men rigtigt skridt, en lappeløsning på en procedure. Dem vil der sikkert blive brug for flere af, når industrien nu finder på nye metoder at modarbejde miljøarbejdet på.

Under udvalgsarbejdet vil vi fra Enhedslistens side gerne have sikkerhed for, at der ikke med denne ændring opstår nye smuthuller, som industrien kan misbruge.

Vi vil stemme for forslaget, men vil gerne have ministeren til at forklare, hvorfor man i forslaget foreslår, at heller ikke Miljøstyrelsen skal kunne stille uddybende spørgsmål til eksperter udsagn. Det forekommer os lidt underligt, at man, fordi man fratager industrien mulighed for at forhale, også fratager myndighederne mulighed for at følge deres egne indhentede ekspertudtalelser op. Kan jeg få en logisk forklaring herpå, eller er det et venligt forsøg på at handle med industrien: Når I ikke må, så skal vi også nok lade være? Er det derfor eller hvorfor?

Vi står også bag den præcisering, som forslaget indebærer, af allerede godkendte midler, hvor nye oplysninger om allerede godkendte stoffer medfører genovervejelse af godkendelsen. Det håber jeg kan blive et godt værktøj for miljøforkæmpere rundt omkring i landet.

Jeg vil dog godt høre, om ministeren kan uddybe, hvorledes dette aspekt vil fungere i praksis. Hvem kan foranledige en ny forbudsbehandling, og hvilke nye oplysninger skal der foreligge, før stoffet kan tages op til genovervejelse? Har ministeren eksempler på sådanne genbehandlinger eller eksempler, hvor det kunne være relevant at starte sådan en genbehandling?

Så til sidst om retssikkerheden. Vi tager nu mere udgangspunkt i vores og miljøets retssikkerhed, så derfor burde hele diskussionen sig vendes om: Intet stof og ingen produktionsmetode må anvendes, før det er dokumenteret, at det *ikke* er til skade. Hvis det var den vej, tingene vendte, kunne vi jo nemt tillade, at der bruges år på undersøgelser og sikring af alles retssikkerhed, for så kunne vi være sikre på, at der ikke skete nogen skade imens. Sådan burde tingene vende.

Endelig vil jeg vedrørende fru Anni Svanholts indlæg notere mig, at vi åbenbart er enige om, at det nu gælder om at komme videre i retning af at få fjernet alle sprøjtemidler, der forurener grundvandet.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er af den opfattelse, at man normalt ikke, når ordføreren ikke er til stede, vil gøre nogle bemærkninger til et indlæg, men hr. Frank Aaen kan jo holde så engageret og så langt et indlæg, at det næsten er til at tro, at det er hr. Frank Aaen, der er den miljøpolitiske ordfører.

Så jeg vil lige sige til hr. Frank Aaen, at det åbenbart er Enhedslistens opfattelse, at hvis man indfører en sådan ordning, må Miljøstyrelsen gerne komme med spørgsmål og indlæg, men de borgere, de brugere, som systemet er til for, må ikke.

Her må jeg da sige, at man kan være for eller imod forslaget, men så meget vil jeg dog medgive, at i forslaget er der dog en paritet; det er dog sådan, at man er sidestillet. Jeg synes bestemt ikke om det, som Enhedslisten her fremkommer med.

Og så til hr. Peter Christensen. Jeg skal ikke kunne sige det, men vi vil jo gerne være foregangsland – det ved jeg også at miljøministeren siger lejlighedsvis – og så ville det jo være flot, at vi starter op med belastningsindekset. Jeg er sikker på, at vi har meget dygtige folk i Miljøstyrelsen. Det tror jeg også at andre mener. Mig bekendt har man forsøgt at lave et belastningsindeks i Holland. Så lad os nu prøve at se, hvad det er, og så kunne det jo være, at vi skulle gå med her i Danmark.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ordføreren for modtagelsen af forslaget og også for de mange engagerede indlæg, vi har hørt.

Jeg glæder mig over, at der er et flertal, der står bag forslaget, og jeg håber på en hurtig behandling. Der er trods alt alene tale om, at der hermed lukkes et hul i den lov, vi vedtog i foråret 1994. Det burde kunne gå hurtigt, og jeg tror, at det er i alles interesse med en hurtig, men selvfølgelig grundig udvalgsbehandling.

Jeg vil gerne starte med at sige til hr. Hans Christian Schmidt, som jeg byder velkommen til samarbejdet om dansk miljøpolitik, at jeg meget gerne i udvalget vil give de nærmere oplysninger om, hvordan beløbene fordeler sig i dag, men allerede ved denne lejlighed vil jeg understrege, at der *er* penge nok og vil være penge nok til at gennemføre vurderingsarbejdet.

Det er ikke pengene, der sætter begrænsningen. Det er den toksikologiske ekspertise, de ressourcer, vi har. Man skal ikke tage fejl af, at